

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26—
za pol leta " " 13—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishvu:

za celo leto naprej K 20—
za pol leta " " 10—
za četrt leta " " 5—
za en mesec " " 2-10

za pošilj. na dom " " 10—
za en mesec " " 2-10

posamezne štev. 10—

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

SLOVENE

Inserati:

Enostop. petlivrst (72 mm) 13 h
za dvakrat " " 11 "
za trikrat " " 9 "
za več ko trikrat " " 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniš nedelje
in praznike, ob pol 6. uri
popoldne.

Političen list za slovenski narod

Upravišvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. —
Vsprejema naročnino, inserate in
reklamacije.
Upraviškega telefona št. 188.

Koncentracija čeških strank.

Praga, 5. junija. O zborovanju čeških državnozbornih poslancev se je izdal sledeči komunikat:

Poslanci češkega naroda, to je zastopniki agrarne, katoliškonarodne, ljudske, nacionalne, nacionalno-svobodomiselnne ter državno-pravno ljudske stranke so danes v Pragi skupno zborovali. Po končani debati se je enoglasno storil sledeči sklep: Zastopniki imenovanih strank izjavljajo, da se strinjajo v tem, da je potreben skupni klub čeških državnozbornih poslancev, katerega naloga bo, zastopati nacionalni in državno-pravni program ter urediti parlamentarno razmerje češke delegacije do vlade in drugih strank.

Praga, 5. junija. O zborovanju zastopnikov vseh čeških strank se poroča: Predsedoval je Prašek. Klobač je v imenu radikalcev izjavil, da je pač za koncentracijo strank, toda treba je tudi skrbeti za to, da češki klerikalci ne bodo v klubu gospodarji. Temu mnenju se je seveda pridružil tudi profesor Masaryk. Kramaf je izjavil, da se bo o taktiki skupnega kluba pozneje obravnavalo; danes naj se izvoli komisija, da se izdela organizacijski statut. Treba se je tudi posvetovati o tem, kdo bo predsednik v poslanski zbornici in skrbeti za to, da se bodo češki govori sprejeli v stenografski zapisnik. Minister Pacak je opozarjal na needinost Nemcev in izjavil, da bi koncentracija čeških strank ravno v tem trenutku imela izredno veliko važnost. On in dr. Fořt da sta pripravljena, ako bi češka politika to zahtevala, svoje ministrske portfelje odložiti. Celakovsky je predlagal, naj se zopet skličejo vsi češki poslanci, da se določi klubova pravila. Na to so izvolili odbor, ki naj izdela organizacijski statut.

Ta zveza čeških tako različnih elementov je torej jako ohlapna in samo zunanja, kajti tiče se le nekaterih točk, ki so jih že doslej zahtevali vsi Čehi brez izjeme. Velika kulturna vprašanja so prepuščena posameznim strankam, ki bodo brez dvoma nastopale v lastnih klubih.

Polemika traja dalje. Kar je »Čech« zahteval, da če se spoje češki poslanci v en klub, mora se rešekvirati krščanska zavest češkega naroda, odgovarjajo zdaj »Narodni listy«, da mora češka delegacija biti liberalna, ker je baje večina čeških poslancev izvoljenih na svobodomiseln program. To je pa vprašanje, kajti agrarci so se teh točk izogibali. »Čech« priporoča ožjo zvezo s krščanskimi socialci. »Narodni listy« so pa odločno proti temu in se nagibajo seveda mnogo bolj na nemško-liberalno stran.

Dr. Drtina se je za zdrži na tak način, da utegne podrti ves češki klub. Na shodu se je izjavil za najostrejšo proticerkveno politiko,

zahteva ločitev cerkve od države in razkristianjenje šole, ki se naj v državnem zboru takoj izpelje. Drtina je izrazil nado, da pride v državnem zboru do »enotne napredne stranke češke«. Dalje napoveduje, da bo takoj po otvoritvi parlamenta interpelliral zaradi preganjanja liberalnih profesorjev, ki agitirajo za svobodno šolo. »Čech« mu odgovarja, da če to stori, je skupni češki klub končan. Prva posledica tega bi bila, da bi se odbila katoliško-narodna stranka moravska. Tudi v agrarni stranki ne prodre Drtina s svojo stvarjo.

Naši narodni odpadniki.

(Dopis s Štajerskega.)

Hudo nam je vselej šlo, kadar smo od naših gospodarjev česa zahtevali. Ne privoščijo nam ničesar. Kmet bo davke tudi tako plačeval, si mislijo. Precej let sem je, kar so začeli tudi ljudstvo samo pridobivati za svoje namene, in to potom — »Štajerca«. Listič je hinavski, zna pisati na prvi, naslovni strani pobožno, samo da bi se preje udomačil med priprostim neukim ljudstvom. Po tej hinavstva polni naslovni strani, pa pridejo strupeni vedno in povsod neutemeljeni napadi na duhovnike in najbolj na delavne, za blagor in prospeh ljudstva delujoče.

Vprašate, ali je mogoče, da se med dobrim slovenskim ljudstvom more širiti tak ostuden list, katerega si ne upam prav v roke vzeti, ako me kdo vidi. Povem vam pa, kje in kako se ta list širi.

Izhaja v Ptuj, kjer je veliko žganjaren in nad temi žganjarpivci se je tudi močno razširil. Od teh je zašel tudi med druge. Naroduje ga »nemčurji«, odpadniki slovenskega naroda. Nemški tovarnarji, zlatinarji, trgovci ga pa dele in priporočajo svojim uslužbencem in marsikdo se še lahko hudo, neodpustno zameri, ako se mu ne zdi vredno, sprejeti »Štajerca« v darilo. Slednjič se še upravišvo samo trudi, na vsak mogoči način širiti svoj list; pošilja ga kmetom, ki pač nekateri sprejemajo taka darila, a ga nočejo plačevati. Zato se rado zgodi, da pride čez dalj časa od upravišva »Štajerca« terjatev in slednjič grožnja s tožbo, ker niso vrnili lista. Takih mnogoštevilnih »Štajerčevih« ponudb se je strogo varovati. Nemški kapitalisti pa že neradi vzdržujejo list, ki se ne more razširiti med širše ljudstvo. Da, začeli so se ga že celo sramovati. Nemci sami priznavajo, da je »Štajerčev« podjetje in »Štajerčeva« politika za nič.

Vendar se je med temi zasleplenci začelo neko gibanje za ustvaritev stranke, ki bi se naj imenovala — napredna zveza. Naprednost, luha naprednost, kam si zašla. Zatajitev materinega jezika naj se imenuje napredna. Mi Slovenci in vsi prednamci so imenovali take izdajice vedno z največjim studom.

Da so se pa začeli zbirati in zavedati, da so tudi nekaj, četudi narodni odpadniki je pa ne mala zasluga — »Narodnega lista« v Celju. Saj se še vemo spominjati da je nova narodna stranka izjavila, da vabi medse »Štajercijance«. Mi razumemo, kako ti narodni gospodje v Celju mislijo: Štajercijance in narodnjake celjskega kalibra mislijo bode družila gonja proti — slovenski duhovščini. Mnogi učitelji so pa tudi nasprotniki duhovnikov in so se zato pridružili narodni stranki. Učitelji te vrste nimajo zaslonbe med ljudstvom, pač pa duhovnik, in temu hočejo vzeti ves ugled. Pa ne gre in ne bo šlo.

Kaj je rodilo to prijateljstvo, sklenjeno med celjskimi narodnjaki in »Štajercijanci«. Da bi »Štajercijanci« ustrigli in se jim priljubili, zahtevajo »narodovci« več nemškega pouka, manj »duhovske nadvlade«, kakor imenujejo poštvovalno delovanje velezaslužnih duhovnikov edinih narodnih delavcev v mnogih krajih na deželi. Torej vse tako, kakor »Štajercijanci«.

Da bi slovensko ljudstvo kedaj mislilo na tako politiko, o tem so celjski narodovci prepričani, zato je treba v dosego teh namenov delati skrajša »po ovinkih«.

Ali ne slišite in ne vidite, kako naenkrat povdarjajo kako dobri katoličani so, tako radi gredo v cerkev, da bi človek res mislil, da so najboljši zastopniki narodnih svetin! Bog ne daj, da bi kmetje na Štajerskem zastopali taki ovinkari?

Naše može že od začetka strupeno napada »Štajerca«, zdaj mu je prišel na pomoč novi »Narodni list« v Celju. Ker misli, da bo koj ljudstvo privrelo in se navduševalo za nove nauke, postavlja proti uglednim našim ljudskim zastopnikom in politikom kandidate. O njihovi sposobnosti se z njim ne bomo prerekali. »Narodni list« jih hvali na vse pretege. Vse mogoče in nemogoče, vse najboljša se bode zgodilo, ako se ti naprednjaki izvolijo za poslance. Ljudstvo jim ne zaupa, zato rolni »Narodni list« v Celju, da se jim mora zaupati, kajti kmečki kandidati, pravi, so sleparji, goljufi, ničvredneži itd.

Tako »Narodni list« v Celju. Ljudstvo pa takim nasilnikom ne more verjeti, saj se tako postopanje oboja samo.

Štajerskim kmetom se ponuja še ena stranka, to so soc. demokrati, pri nas znani pod imenom mokači. Soc. demokrat in pa kmet ne moreta skupaj orati; tega ne sme kmet storiti, ki ljubi rodno zemljo. Načela soc. demokracije so morda vablija za tovarniške delavce, za kmeta so pa naravnost pogubna. »Narodna« stranka pa tudi njim dela poklone, da, ona jih stavi celo više ko kandidate kmečke zveze, saj so izjavili njeni generali, da volijo v slučaju ožje volitve raje soc. demokrata, kot kandidata kmetov.

Kako bi torej mogli štajerski kmetje kandidata, ki ga priporoča narodna stranka,

pošiljati v državni zbor, zastopati kmečke interese?

»Narodna stranka« ni in ne more biti prava zastopnica štajerskih kmetov. Mi nimamo s »Štajercijanci« sploh nič skupnega, za soc. demokrate se ne smemo in ne moremo ogrevati, in zato tudi ne za narodno stranko iz Celja, prijateljico obeh.

Kmetje, za nas je »Slovenska kmečka zveza« za Spod. Štajersko. Ona naj združi vse kmete do zadnjega. Po njej bomo pošiljali poslance v državni in deželni zbor, ki bodo v resnici zastopali naše, kmečke koristi.

AVSTRIJA.

Premišljevanja ob razbitem nemškem svobodomiselnem bloku.

Dunaj, 5. junija. Zanimiva in poučna je žalostinka, katero poje dunajska »N. Freie Presse« ob priliki razbitega skupnega svobodomiselnega bloka. Ni čuda, kajti osnove nove nemške stranke na razvalinah nemške napredne stranke je nekaj, kar »Preša« niti od daleč ni slutila. Mislija je, da se skuje blok, v katerem bo odločevala stranka dunajskih naprednjakov in judov in v kateri bo baron Hoch vodilna oseba in mož bodočnosti. Mesto tega se je spojila, kakor da bi trenil, nemška ljudska stranka z agrarno, spravila skupaj nad 50 poslancev in pustila naprednjake s Hockom vred na lepem dunajskem Alsergrundu, naj brez stranke premišlijuje, kako laicizirati državo, razkristianiti zakon in osvoboditi šolo rimsko-katoliškega duha in jarma. Takole toži in izliva svoj žolč »Neue Freie«:

Torej osnovala se je nova nemška stranka brez Hocka in Kurande. V novi stranki ne bo sedel mož, ki hoče posvetiti zakon in posvetno šolo in tudi ne mož, ki ni bil krščen. Ta stranka, ki hoče torej biti strogo sestavljena iz samih kristianov in noče framasonov v svoji sredi, se sestavlja iz nemške ljudske in nemške agrarne stranke. Ta stranka, ki se brani Judov in proticerkvenih kulturnih bojevnikov, spaja dve stranki, ki hočeta sicer biti svobodomiseln. V resnici sta pa pokazali, da sta konfesionalno ozkosrčni, dasi sedijo v njej brezverci in ljudje, ki zabavljajo venomer čez farje. Toda to se da razlagati. Nemška ljudska stranka, ki je zmožna dati vladi ministre, hoče ostati guvernementalna stranka, stranka desnice, ki lahko dela kompromise s krščanskimi socialci. Ona hoče svoj prostorček in zasiguran zapeček pri vladnih jastih in zato je žrtvovala svoje svobodomiselnne nazore. Ni zmožna povspeti se do Hockovih idej, ki je največji nemški politični talent. In kako neki naj umeva nemška ljudska stranka take moze in talente? Hock meni, da je najnujnejša naloga nemštva, rešiti državo krščansko-socialnega jarma. Nemškemu

LISTER.

Usoda

Poljski spisal Vladislav Orkan, prevel Fran Virant.
(Dalje.)

»Krakan! — Krakov!«

Potniki so se vsipali iz vozov . . . Vsak se je pahal k izhodu, da bi oddal vozni listek in kar najprej pozdravil znanca . . . Zada je šel počasi tudi mlinar. Šel je tudi on za vsemi, oddal vozni listek in šel, ne oziraje se, skozi čakalnico; vedel je, da ga nihče ne čaka.

Obrnil se je naravnost proti mostu, k varšavski mitnici . . . Brez misli je stopal po sredi ceste, topo umikajoč se kočijam in šel naravnost proti Proudniku . . .

Odpejal se je za Marušo, ne vedoč, kje bi jo iskal; šele v vozu, ko se je nekoliko umiril, se je domislil, kolikor se je mogel, da se more Maruša nahajati samo na Proudniku, pri teti . . . Vedel je, da ima njena teta tam hišico; saj je bil, par let je temu, pogledal k nji, ko je bil z ženo v Krakovu na seimu . . .

Šel je torej proti Proudniku, ker je vedel, da dobi tam Marušo . . .

Poleg vrste belih hiš na Proudniku je stala ena, s pročeljem obrnjena na cesto. Razlikovala se je samo v tem od drugih, da je bila rdeče pobarvana; barvo je pa tumintam spral

*) Rečica pri Krakovu.

dež in nastale so lise rjave barve kakor zid . . . Pred pragom so kupi smeti in dve črni mlaki pričali o dobri volji gospodarja, oziroma gospodinje.

K tej hišici je obrnil svoje korake mlinar. Stopil je v vežo in obstal pred priprtimi vrati ter pokukal skozi špranjo v izbo . . .

Za hip se mu je razjasnil obraz, pa takoj se mu je zopet zohračil; pri mizi je zagledal Marušo . . . Spoznal jo je takoj, četudi je sedela oprta na komolec in s hrbtom obrnjena proti njemu. Poleg nje je zagledal kos jomatega obraza in umazano roko, ki je nagnila kozarec k njenim ustnicam . . .

»Pij vendar, če ti dam! . . . Ko bi mi ti dala, tedaj se ne bi branil! . . .« Mlinar je slišal razločno hropeči glas skozi priprta vrata.

Stresel se je pri teh besedah, hitro odinil vrata in stal na pragu.

»Hvaljen bodi! . . .« je zaieclal.

Nihče mu ni odgovoril. Videti je bilo, da je tu druga navada. Namestu tega so se obrnili vsi obrazi radovedno proti njemu. Stara ženska, ki je bila dosedaj skličena nad razloženimi kartami, je dvignila glavo, nagubala čelo in, sodeč po zašiti obleki, da je kak berak, je hotela že izpregovoriti: »Z Bogom.« ko je skočila Maruša k njemu s krikom:

»Martin! . . . e kašen vrag te je pa sem prinesel! . . .«

Mlinar je oblila rdečica, hotel je nekaj odgovoriti; toda niti besede ni mogel spraviti iz sebe od bolesi in razburjenja . . .

»Ata! ata! . . .« se je razlegalo iz kota in dvoje raztrganih, neumitih otrok se je vrglo k njemu.

Mlinar je pogledal na njo, noge so se mu zamajale, padel je težko na najbližje stoječi kovček.

Otroka sta se, eden od ene, drugi od druge strani, pehala k njemu; pogladil ju je s težko dlanio, poljubil, potem se je pa ozrl na ženo s tako strašnim očitaniem, da je ta, v kljub rogajočemu izrazu, obrnila obraz v stran, ker ni mogla prenesti in neme tožbe . . .

Stara ženska in kosmati hlapec sta rado-vedno gledala ta prizor.

»Gašper! Prinesi četr! . . .« je rekla stara, obrniviš oči od mlinarja na prazno steklenico . . . Spoznala je takoj, da je to mož nečakinja.

Hlapec je vzel steklenico, zamrmral nekaj pri sebi in šel iz izbe.

»Si že davno prišel? . . .« je začela stara.

»Ne izprašuj me! . . .« ji je segel v besedo Martin, v katerem sta se bolet in razburjenost menjavala tako, da mu je bilo znoreti.

»Torej si tako skrbela za bajto?!« je zaklical ženi. »Tako si pazila? . . . Zato sem težko delal toliko let! . . . Denar sem ti pošiljal . . . kaj si storila z njim? . . .«

Kaj? . . . je govoril, drhteč od gneva, stopivši k ženi.

Maruša je pozdignila k njemu iskreče oči in ga klibovalno gledala . . .

Mlinar, ki se je že izpozabil, dvignil roko in jo zopet spustil, je gledal na ženo . . . Besnost se ga je lotevala hitro kakor plamen, ki požira papir . . . Nič ni videl ničesar čutil, samo te oči, zaradi katerih jo je vzel, zaradi katerih je hotel biti bogat . . . te oči so ga omamljale . . .

»Oj Maruša! . . .« je zastokal težko in padel na stol. Povesil je glavo, kakor bi se bil on pregrešil nad njo . . .

Maruša se je nasmejala — čutila je, da ima premoč nad njim.

»O Maruša! . . .« je začel že brez gneva, »ko bi ti vedela, kako se mi srce stisnilo, ko sem prišel v vas in nisem nikogar našel v bahti . . . Tako mi je bilo hudo pri sreč, da ne morem povedati! . . . Ljudje so mi toliko napovedali . . .«

»Ljude ne verjemi,« je začela prijazno Maruša. »Opravljali so me za nič . . . Niso mi dali mira. Moral sem zbežati od njih . . . Pisala sem po tebe . . .«

»Jaz nisem dobil nobenega pisma! . . .«

»Ker so jih gotovo hudobni ljudje jemali. Sedaj je kaj drugzega, s teboj grem . . . Si prinesel kaj denarja?« je vprašala prilizljivo.

»Kar sem prinesel, to sem že porabil . . .«

»Cemu si torej prišel?! . . .« je zakričala.

»Slabe novice sem dobival . . .«

»Ne bi jih smel poslušati! . . .«

»Težko je bilo . . .«

»Ker si neumen! . . .« V Marušinih očeh so se palile iskre.

Stara je poslušal z neizpremenjenim, nagubanim obrazom. Prestrašena, potrta otroke sta gledala sedaj na očeta, sedaj na mater.

»Posestvo je prodano,« se je hitro oglašil mlinar in povesil oči.

»Za koliko?« je živo vprašala Maruša.

»Za tristosedemdeset.«

»Imaš s seboj?«

»Županu sem oddal dvesto z obrestmi.«

»Teče! . . .« je zašepetala žena, in ostalo?«

ljudstvu hoče izvajati duševno svobodo, rešiti ga cerkve. Hock je zastopnik nove meščanske demokracije, ki hoče zadušiti konfesionalne boje in omejenost ter pripomoči do zmage laičnemu svetovnemu naziranju. Filistri pa mu zagradeljo očitajo, da se nagiba k socialni demokraciji. Umejo ga ne in hočejo povrhnega ostati guvernementalna stranka. Vzglj zahrbni taktiki nemške ljudske stranke, ki se je kot zastopnica uradništva in meščanstva spoila v protinaravno zvezo z agrarci, bo nemška napredna stranka živela dalje in negovala dalje pravo svobodomiselnost, dokler ne napoči nova doba meščanske demokracije.

Nova nemškonacionalna zveza.

Dunaj, 5. junija. Nemškoradikalna stranka (bivši svobodni vsenemci) namerava v kratkem združiti se z novo nemškonacionalno zvezo, toda varovati svojo programatiško samostojnost in vsenemška načela stranke.

Dunaj, 5. junija. Vsenemški poslanci Iro, dr. Jäger, Malik in vsenemški agrarec Spiess ne bodo pristopili nemškonacionalni zvezi, ker ta zveza ni ne zadostno nemška, ne v resnici svobodomiselna, ampak ima zgolj namen, utrditi omajano stališče ministrov Derschatte in Pradeja. V skupnih narodnostnih zadevah bodo seveda glasovali z novo zvezo, v kulturnih pa z vsemi svobodomiselnimi poslanci.

Nova nemškodemokratska stranka

Praga, 5. junija. »Bohemia« in »Prager Tagblatt« poročata, da člani nemške napredne stranke ne bodo pristopili novi nemškonacionalni zvezi, ampak nameravajo ustanoviti pod vodstvom barona Hocka novo nemškodemokratsko stranko. Stranki bodo pristopili v prvi vrsti Ofner, Kuranda, Licht, Redlich in Demel.

Predsedniško vprašanje.

Dunaj, 5. junija. Krščansko-socialna stranka kandidira za zborničnega predsednika magistratnega ravnatelja Weiskirchnerja.

Prestolni govor.

Dunaj, 5. junija. Prestolni govor bo navedel mnogo zakonskih načrtov, ki jih bo treba v tem zasedanju rešiti. Povdarjal bo nujno potrebo zgraditi in izpolniti železniške zveze, posebno na jugu monarhije, v Dalmaciji, Bosni in Hercegovini. Treba bo zasnovati starostno in invalidno zavarovanje. Predložil se bo tudi novi brambeni zakon, v katerem se bo določila dveletna vojaška službena doba in reforma vojaškega kazenskega zakonika. Nagodbo z Ogrsko bo prestolni govor omenjal le na splošno; naglašal bo tudi neizpremenjene zunanje politične razmere, trozvezo in izboljšanje razmer med Avstrijo in Srbijo.

Poljski klub.

L'vov, 5. junija. Poljska ljudska stranka je izjavila, da pristopi k poljskemu klubu pod pogojem, da se revidirajo njegova pravila. Ker so voditelji kola to obljubili, je ljudska stranka pristopila h klubu. Poljski klub bo torej štel nad 70 članov.

Delovanje v okupiranih deželah.

V vsakokratnem delegacijskem zasedanju se izražajo želje glede izboljšanja nevarnih, za civilizirani svet nelepah razmer v Bosni in Hercegovini. Vsakokrat skupni finančni minister slavi »kulturno« delovanje naše države in redno obljublja odpraviti vse nedostatke. Kako se to vrši, kaže novi tiskovni zakon, razburjenje med prebivalstvom, zlasti pa naslednji podatki:

V Bosni in Hercegovini je 266 orožniških postaj z 2300 orožniki; stalno nameščen orožnik dobi 880 kron plače razen naturalnega stanovanja, orožnik na poskušnji pa 680 kron. Da dobijo pokojnino, morajo služiti 18 let. 1880 leta so znašali stroški za orožništvo

2.341.214 kron, leta 1906 pa 3.753.189 kron. — Ljudskih deželnih šol je v obeh deželah 239 s 568 učitelji. Plača pomožnega učitelja znaša 720 kron, stalnega pa 1000 kron. Službena doba je 40 let. Leta 1880/1 je bilo stroškov za šolstvo 16.200 K, leta 1904—5 pa 641.270 kron. Kultura v deželah se ne goji s knjigo, ne učitelji, ampak orožnik je razširjevalec omike. In bogati deželi sta še vedno pasivni. Gorenje številke govore . . .

OGRSKA.

Hrvaško-ogrski spor.

Budimpešta, 5. junija. (Poročilo iz zborničnega zasedanja.) Poročevalec Jancovich priporoča zakonski predlog glede na novo službeno pragmatiko in izboljšanje plač ogrskih železničarjev. Trgovinski minister Košut izvaja nekako sledeče: Jaz sem odkritosrčen pristaš bratskega razmerja med Ogrji in Hrvatji. Ogrska vlada nikakor ne misli na to, da bi kršila hrvaške pravice, toda pravic ogrske države tudi ne more zanemarjati. Uradni jezik ogrskih državnih železnic je bil od nekdaj mažarski in bo tudi mažarski ostal. Hrvatje v tem oziru napačno razlagajo nagodbo. Ogrska državna železnica nikakor ni državna institucija, ampak privatno podjetje ogrske države. Železnični uradniki ne pripadajo statusu državnih uradnikov in imajo tudi drugačne statute. Vsled tega Hrvatje ne morejo nagodben določila meni nič tebi nič vporabljati za ta slučaj. Sicer pa je sedanja vlada nasproti Hrvatom kolikor mogoče uslužna. Od 7088 železniških nastavljenecv na Hrvaško-Slavonskem je 500 zmognih hrvaščine, 3000 pa jih je celo na Hrvaškem pristojnih. Košut konča precej samooblastno sledeče: Prosim hrvaške prijatelje, naj prilijzna čustva sedanje ogrske vlade nasproti Hrvatom ne vporabljajo za to, da izkušajo sedanje pravno razmerje med Ogrsko in Hrvaško izpremeniti, kajti nobena ogrska vlada ne bo dovolila, da se mažarske pravice kršijo. (Viharno odobravanje.) Predsednik nato naznani, da je pozval v zbornico hrvaškega steno-grafa in tolmača dr. Dušana Rajčiča. Nato govori v hrvaščini Fran Supilo, ki izvaja, da se morajo v stenografskem zapisniku hrvaški govori smatrati za avtentični in edino merodajni tekst. Nato govori dr. Vrbanič, in sicer zelo obširno. Izvaja sledeče: Hrvaški poslanci sodijo, da novi železnikopragski načrt krši ustavne temeljne pravice hrvaške kraljevine in da skupni državni zbor nikakor ni kompetentna inštanca, ki bi bila upravičena na izpreminjati določila nagodbe. Nagodba določuje, da ima hrvaško kraljestvo glede na svojo notranjo upravo lastno zakonodajstvo in vlado. Zato se je v nagodbi tudi določilo, da mora v hrvaškem kraljestvu za vse javne naprave, tudi za skupne urade, biti uradni jezik hrvaški in sicer ne samo v zunanjem, ampak tudi v notranjem poslovanju. Sedanja hrvaška koalicija se je sicer junija meseca lanskega leta dogovorila s člani ogrske koalicije, da se bode nagodba revidirala in sanirala šele potem, ko se na Hrvaškem izvedejo upravne reforme, toda Hrvatje ne morejo kršenja izrečnih nagodbenih določil mirno prenašati. Tako kršenje nagodbe je § 4. nove železničarske predloge, ker določa, da zamore na Hrvaškem biti pri železnicah le tisti nastavljeni, ki je mažarsčine zmogni. To je očito prekršenje § 57. nagodbe in državni zbor ne sme izpremeniti nagodbenih določil. Nagodbeni določila se dajo le izpremeniti v dogovoru med krono, hrvaškim saborom in ogrskim državnim zborom. Sicer pa ni resnično, da ogrska državna železnica ni državna naprava, katere se nagodba baje ne tiče. Če drugače ne, je ta razlaga od strani Ogrske vsaj preporna in bi se morala predložiti v rešitev regnikolarni deputaciji. Tako pa se najprej krši nagodba, potem pa s tem, da državni zbor prekorači svojo kompetenco, uvede pro-

tipostavna praksa. Slovesno protestiramo proti temu zakonskemu načrtu in izjavljamo, da ga nikoli ne bomo smatrali za obveznega. Med Vrbaničevim govorom je vladal v zbornici veliki nemir in razburjenje. Poslanci neodvisne stranke so delali svoje šovinistične opazke, Nagy je celo predlagal, naj se Vrbaničev govor ne protokolira, kajti protesti proti državnozbornim sklepom niso dovoljeni.

Mažarske šole na Hrvaškem.

Po Vrbaničevem govoru je Bartha interpeliral Weckerla glede na mažarske šole na Hrvaškem. Ministrski predsednik naj omogoči ogrskim državljanom na hrvaškem ozemlju izvrševanje njihovih pravic in naj odredi snovanje mažarskih šol. Bartha je nato napadal Vrbaniča. Weckerle je cel čas med Barthovim govorom zmajeval z glavo.

Položaj.

Zagreb, 5. junija. Hrvaški listi soglasno odklanjajo od ministra za Hrvaško Josipoviča predlagano formulo, naj se novi železniški zakon izpremeni v toliko, da se določi, naj bodo uslužbenci državne železnice na Hrvaškem zmogni tudi hrvaškega jezika. Na hrvaškem ozemlju se mažarskemu jeziku ne sme priznati nobene pravice do obstoja. Popravek Josipovičev ima zgolj namen, vrniti mažarsčino zakonitim potom na Hrvaško v obliki dvoumne zakonske določbe. »Obzor« piše, da bo debata o železničarskem zakonu ena najusodnejših. Trčila bosta skupaj mažarski imperializem in hrvaški federalizem.

Ustavne garancije.

Budimpešta, 5. junija. Položaj je nekoliko boljši. Cesar ustavnih garancij ne misli sankcionirati pred 8. junijem, sankcioniral pa jih vendarle bo. Cesar je imenoval več parlamentarcev, članov ministrstva in reškega guvernerja Aleksandra Nako, za tajne svetnike.

Socialni demokratje.

Budimpešta, 5. junija. Jakob Kardos, eden izmed voditeljev ogrske socialne demokracije, ki je nedavno iz stranke izstopil, odkriva tajnosti iz finančne organizacije socialnodemokratske stranke. Baje je iz dispozicijskega fonda stranke poneverjenih 11.500 kron.

NEMČIJA.

Dvorna kamarila.

Berolin, 5. junija. V Berlinu se vrše zanimive stvari. Znani duhoviti Maksimilian Harden je v svoji tedenski reviji »Zukunft« odkril zelo tajne stvari: osvetlil je delovanje neke tajne dvorne kamarile, kateri sta načelovala bivši poslanik na dunajskem dvoru knez Eulenburg in grof Moltke, mestni glavar berlinski. Ta kamarila je vplivala na cesarja, da je vodil vso zunanjo politiko v njenem zmishu. Eulenburg je izpodkopaval vpliv poklicanega voditelja nemške politike, državnega kancelarja Bülowa. Kamarila je zadnji čas težila za tem, da vrže Bülowa in na njegovo mesto postavi šefa generalnega štaba Hellmutha von Moltke. Dejanski voditelj zunanje politike naj bi bil cesar Viljem sam in državni tajnik Tschirschky. Bülow je za te intrige dobro vedel, odkrival jih je sam, seveda anonimno, v »Berliner Tageblatt«. Naposled je povzročil, da se je razpustil državni zbor, da okrepi svoje stališče in staro kamarilo.

Berolin, 5. junija. Nemškemu cesarju je dotično število »Zukunft« izročil prestolonaslednik. Cesar namerava odsvoliti sedaj več višjih častnikov, ki so zapleteni v to kamarilo. Eulenburg in Moltke sta odigrala svojo politično vlogo. Nameravata tožiti Hardena, toda državno pravdnštvo odklanja tožbo.

FRANCOSKA.

Montagninijeve listine. — Vladna ponarejanja.

Pariz, 5. junija. Zopet so na dnevnem redu listine namestnika papeževnega nuncijevga Montagninija, katerega je Clemenceau svoj čas pognal čez mejo, njegove diplomatske listine pa zaplenil. Znano je, kakšne senzacije stvari so pariški listi iz teh listin poročali in odkrivali. Toda že takrat so resnejši ljudje dvomili nad pristnostjo teh priobčevanj. In res — parlamentarna komisija, ki preiskuje Montagninijeve listine, je dognala, da so se pri zaplenbi listin in pri prestavljanju iz laščine vršile velike nepravilnosti, ki mečejo zelo slabo luč na vlado in celo iustično postopanje. Poslanec Bomely je v preiskovalni komisiji dognal, da so Montagninijeve listine mesto zapriseženih sodnijskih prevajalcev iz laščine prestavljali laščine nič kaj posebno večji uradniki iz ministrstva za zunanje zadeve. Uradniki so na ta način izkrivljali smisel posameznih stavkov in pisem. Dognalo se je tudi, da so se zaplenjene listine vse pregledale in so se prelomili pečati, še predno so prišle v roke tistih, ki so bili pooblašteni preiskati jih. Preiskovalni sodnik zaplenjenih listin niti ni registriral. Brez seznamka so jih izročili nezapriseženim uradnikom, da jih prevedejo v francoščino. Kontrole ni bilo nobene, več listin je nepopolnih; ker namreč strani ne soglašajo medseboj, je jasno, da je več strani iztrganih. Sedaj je umljivo, kako so mogli listi že pred meseci objavljati več Montagninijevih listin. Clemenceau-jev prijatelj, poslanec Chaigne, obsoja v »Rappel« postopanje preiskovalnih sodnikov. Chaigne dvomi, da bi sploh bile vse listine predložene parlamentarni komisiji.

V zadevi teh listin bo v zbornici interpeliral vlado poslanec Denis Cochin.

Nemško - francosko razmerje.

Pariz, 5. junija. »Temps«, ki je glede na namere vlade dobro informiran, potrjuje vest, da utegne nemški cesar spomladi leta 1908, ko bo plul po sredozemskem morju, sniti se s francoskim predsednikom.

PORTUGALSKA.

Kriza.

London, 5. junija. Ustavna kriza je zedinila vse dozdej nasprotujoče si stranke proti kralju Karolu. Ako kralj Karol ne odneha in bo vladal še nadalje absolutistiško, utegne izbruhniti v kratkem revolucija. Kraljico so pretekli teden, ko se je podala iz svoje palače, na cesti inzultrali. Kralj se ne poda iz palače; vzlic temu, da pozna položaj, ne namerava odpraviti absolutistiškega režima. Časniki pozivljajo ljudstvo, naj ne plača davkov, ker budget ni od parlamenta odobren. Vse šole in tudi coimbrsko vseučilišče je zaprto. Angleški kralj je nasproti portugalskemu poslaniku v Londonu postal zelo hladen.

Lisabona, 5. junija. Včeraj je straža pred kraljevskim gradom odpovedala častnikom pokorščino in so jo morali s silo razorožiti. Častniki pehote v Oportu so sklenili odložiti svoje šarže. Med vojaki je izbruhnil upor.

RUSIJA.

Stališče Stolypinovo je trdno. — Pri telesni huzarski straži v Carskemu selu je izbruhnil upor. — 4. t. m. je policija preiskala žepe socialnodemokratskim poslancem dume Zavaridseju, Čugeliju in Kandalakiju, ki so se vrnili od ruskega socialističnega kongresa v Londonu. Po končani brezuspešni preiskavi so poslance izpustili. — V vasiljevem ostrovu v Peterburgu so trije roparji oropali pošto za 1000 rubljev.

Prvi hrvaško-slovenski vsemiškij katoliški sestanek.

Pripravljalni odbor razpošilja naslednji poziv:

Braćo! Drugovi!

Godina se za godinom niže, vijek za vijekom u nepovrat ide, otkad hrvatski sin šilje hvalu dobrim nebesima, što su mu naklonila grudu ovo i darovala ga svetim darom — vjerom kršćanskom. Dobro je pohranio Hrvat ove dare u srce svoje i ljubio ih ljubavi velikom, koja mu je uvijek davala snage, da je mogao živjeti i umirati za njih: Za vjeru i dom svoj. Jest, to su ideali starih Hrvata, koji su ih zanosili u danima slave, a dizali u časovima tuge . . .

I umirali su stari Hrvati, predi naši, ali ne pomirješe s njima ideali njihovi, jer ih u baštinu dadoše nama.

A mi, vjerni sinovi slavnih otaca — zar da ne čuvamo amanet ovaj sveti i ne kročimo stazom osvjetljenom sjajem njihovim?! Zar da budemo nevrijedni potomci pradjedova naših, koji su krv svoju lili za ovo dragocjeno blago?!

Ne, ne ćemo, jer to bi bila nevjera tradicijama otačkim!

Svrstajmo se u čvrstu falangu i okupit ćemo se pod barijak, na kojemu se djedovskom krvlju pisana sijaju slova: »Sve za vjeru i za dom!«

Zato se želimo i hoćemo sastati. Sastat ćemo se, nek se vidi, da hrvatski dak hoće da bude neustrašivi pobornik oćinskih svetinja: da je katolik, da je Hrvat!

Sastat ćemo se, da si kao ponosni hrvatski sinovi pružimo desnice ruke, one desnice, što su svagda i svagdje spremne, da rade za Krista i za dom. Sastat ćemo se, da nam se srca razdragaju u bratskom zagrljaju, pa da se upale svetim osjećajima.

Sastat ćemo se, da brat brata znađe. Sastat ćemo se Slovenci i Hrvati, da složnim poradiom silama za zajedničke ideale pod geslom: »Za vjeru i za dom«. »S Bogom za ljudstvo«.

Zato pohrlite braćo hrvatski daci, bez ikakove stranačke razlike 4., 5. in 6. kolovoza o. g. u Zagreb na prvi sastanak hrvatskog i slovenskog katoličkog daštva, kojemu je svrha učvršćenje i proširenje organizacije katoličke mladeži, pogovor o prošlom i budućem našem radu na korist doma i vjere, te napokon uže zbliženje s braćom slovenskim daci na solidnom temelju, na temelju zajedničkog rada.

Znajući, da je u hrvatskog katoličkog daštva budna i vjerska i domovinska svijest, koja mu nameće velike obveze prema Bogu i narodu, i uvjereni o nuždi jedinstvenog rada, uzdamo se, da ćete se rado našem pozivu odazvati i doći, da ponovimo slavno dane »I. hrv. kat. sastanka« i da odgovorimo nadama naroda, koji nas je poslao, da crpamo znanje, ali u jedno i obvezao, da pribranu duševnu glavnicu uložimo na njegovo dobro.

U to ime dobro došli!

Bratska vas srca čekaju!

Za hrvatsko katoličko djaštvo:

Phil. Ljubomir Maraković,

o. g. preds. »Hrvatske«.

Iur. Ferdo Pavelič,

o. g. prdes. »Domagoja«.

Antun Prstec,

zastupnik hrv. bogoslova.

Svrš. uč. pripr. V. Pevalek,

za učit. pripravnike.

Za slovensko katoličko djaštvo:

Phil. Iv. Dolenc,

o. g. preds. »Domagoja«.

Phil. Jos. Puntar,

o. g. preds. »Zarje«.

Iur. Ivo Česnik,

o. g. podpreds. »Slov. dij. zveze.«

Matej Dagarin,

zastupnik slov. bogoslova.

Prijave in vsa eventualna vprašanja naj se pošiljajo »Domagoju« Zagreb, Streljačka ulica 1.

»Imam tu.«
»Daj sem! . . .« je rekla in mu pogledala smelo v oči.

Mlinar je trenutek omahoval.
»Ali se bojiš? . . .« je vprašala.
»Ne . . . ampak, Maruša! . . .« je začel pomirjevalno in vzeli iz nje nedrži denar, »opravi otroke, da vendar ne bosta taka hodila!« in je pokazal na strgane, umazane suknjiče.

»Zato bom že jaz skrbela! . . .« je suho rekla žena.

»Jaz prislužim,« je nadaljeval mlinar, »daruj! Ne poveri im . . .« Poljubil jo je na čelo.

»Pojdeš nazaj? . . .« je vprašala hitro in vzela denar.

»V Ameriko? Nikdar! . . . Dosti imam že tega. Delal bom tukaj pri zidarjih. Jaz znam zidati . . .«

»Delaj . . .« je odgovorila suho. »Jaz sem se že dosti trudila! . . . Ti si pa počival v Ameriki . . . Sedaj je na tebi vrsta! . . .«

Mlinar ni odgovoril na krivično očitjanje. Gledal je samo Maruši v oči, kakor nekdaj . . . Razveselil se je, poklical otroka, govoril z njima . . .

»No, vse je dobro . . .« se je oglasila stara. »Ti Martin, ne verjemi ljudem, ampak ženi! Pri meni imate stanovanje. Ko kaj zaslužiš, tedaj tudi name ne pozabiš . . .«

»Hvala, teta . . .« Mlinar ji je poljubil koščeno roko.

Maruša je odšla v čimnato.

»Gašperja ni nikier,« je rekla glasno teta. »Skoči no, Mihec, po žganje!« Dala je fantu krajcarje in steklenico. Prinesel tako, kakoršno ti vsak dan dajo . . . Pa polno prinesi!« ga je opominjala.

»Dobro, teta,« je zašepetal fantič in živo poskočil.

Mlinar je pomislil: »Slabo je otroka nava-jati!« toda ni se oglašil.

V trenutku, ko je pritekel fantič z žganjem, je zavladalo soglasje v krogu, kakor se ne bi nikdar nič zgodilo . . .

Maruša se je smejala »po svoje«, mlinar je pripovedoval o Ameriki, teta je prerokovala prihodnost iz kart in razven slabih znamenj, katere je z enoličnim, noslajaočim glasom naznanjala, a se ni nihče za to zmenil! . . . Natrkani in veseli so povečerali in šli spat . . .

Zjutraj s svitom je šel mlinar v mesto, dela iskat.

»Dobil bom vendar,« je mislil po poti »posla, oblekel bom otroka, sebe, morda se beda na kak način odpravi! . . . Če bo slabo, naj bo; da sem le pri Maruši! . . . In reš je človeku lahko pri srcu — delati hoče in človeku se delo ne zdi težko . . . Oj Maruša, Maruša! . . . Veliko si me stala! . . . Ha, no — bo že Bog dal . . .«

Šel je mimo mitnice, prišel v mesto — se oziral, izpraševal . . . Svetovali so mu k različnim mojstrom. Šel je povsod — toda v resnici ni mogel nikier takoj dobiti dela. Obetal so mu, toda šele v začetku prihodnjega meseca, ali čez dva itd.

Hodil je že pol dne . . . Nikier nič — treba je počakati . . . Morda jutri, pojutrišnjem. Saj bo Bog dal . . .

Po poldnevu je že šel iz mesta. »Ha, no težko je!« je mislil, ko se je vračal na Proud-nik. »Saj ni zadnji dan. Kaj ne bi en človek dobil zase dela! Saj ne bo krađel — ampak delal, to mora biti . . .«

Tako se je tolažil in se vstavljal pred hišo. Na pragu sta otroka glasno plakala . . . Zapazivši očeta, sta živo poskočila.

(Dalje.)

Dnevne novice.

+ »S. L. S.« Vsa pisma in naznanila, ki se tičejo »S. L. S.«, naj se naslavljaajo na naslov: Tajništvo »S. L. S.« v Ljubljani, Kopitarjeve ulice, 2, nad tiskarno.

+ **Deželni predsednik v Litiji in v Šmartnem.** Dne 31. maja je došel deželni predsednik gospod Teodor Schwarz v Litijo, kjer je ogledal urade, obiskal šolo, predilnico, topilnico ter odličnejše osebe. Popoldne je grede skozi Šmartno ogledal z zanimanjem lepo dekanjsko cerkev. Obiskal je tudi vojvodino meklenburško na Wagenbergu in na povratku tudi župnišče v Šmartnem. Pozdravil je odličnega gosta pred vasjo vrli župan gospod Hostnik, kar seveda ni bilo včasih nekaterim naprednim, ki so se zgražali, »da nerodni kmet« pozdravlja predsednika v imenu občine in ne frakar s cilindrom. Gospod deželni predsednik je s svojo ljubeznjivostjo zapustil najboljše vtis.

+ **Dvojna mera.** »Slovenski Narod« se je jezil, ker so menda slučajno nekateri slovenski naprednjaki dobili nemška vabila k misijonskim govorom v stolnici. Ljubljanski dopisnik »Deut. Stimmen« se norčuje iz »Naroda«, rekši: »Le ne prenaaglo! Župan Hribar je razposlal mnogim nemškim volivcem slovenska pismenca z opombo na ovitku »vom Laibacher Bürgermeister«, ko je milo in uljudno beračil za glasove«. Ali ni to dvojna mera?

+ **Veliko protiaavstrijsko demonstracijo** so priredili te dni v Vidnu na Laškem povodom italijanske — vojaške parade. Po cestah je bilo nasutih vse polno listkov s protiaavstrijskimi vzklici, na ljudski slavnosti je pred veliko fanatično množico Italijanka — poljubljala Oberdankov revolver.

+ **»Protiklerikalni« shod** se je včeraj vršil v Gradcu. Otvoril in vodil ga je vseučiliški profesor dr. Hoernes. Za svobodno šolo je govoril vseučiliški profesor dr. Klemensiewicz. Ta je povdarjal, da so frimasonski društva zgolj karitativna, tudi nemški cesar in angleški kralj sta massona. »Klerikalno« politiko je imenoval na posebno duhovit način »politiko spodnjih kril«. Zenker je govoril o reformi zakona. Dejal je, da društvo za reformo zakona hoče, da naj se odslej zakon sklepa zgolj iz ljubezni in se omogoči ločitev zakona v uvaževanja vrednih slučajih. Rodbino treba iztrgati iz klerikalnih krepčev. Drugače Avstrija nikoli ne bo kulturna država. Vseučiliški profesor dr. Kratter se je vnmel za požiganje mrličev, socialnodemokratski vodja Resel pa je zagotavljal, da bodo socialni demokratje s svobodomiselnimi meščani vedno šli v boj proti klerikalni nadvladi. Govoril je tudi krščanskosocialni delavec Zuck. Odgovarjajoč mu, je Zenker dejal, da svobodna ljubezen ne cvete med liberalci, ampak v farovžih. Navzoči meščanski liberalci so v znamenje odobravanja krepko rjuli. Govoril je še o farovških kuharicah, kar se je vse z zadovoljstvom vzelo na znanje.

+ **Klerikalni denuncijanti.** »Narod« piše včeraj: »Slovenčeva« ljubljanska kronika živi od samih denuncijanstev. »Slovenec« ima po vsem mestu nastavljen ljudi, ki jih plačuje, da mu nosijo na nos razne pogovore... Ti denuncijanti se rekrutirajo iz dijakov, ki se jim ni ljubilo več študirati, dasi so imeli dovolj gnotne podpore. Potepajo se sedaj po mestu, vlečejo na ušesa te in one besede in brž jih seveda neso mutatis mutandis v uredništvo »Slovenca« na prodaj. Tam plačujejo namreč boljše laži dražje. Opozorimo dijaštvo na znanega »Slovenčevega« prisluskovalca Ferderberja, ki se plazi povsod, da bi ujel kak pogovor. Ta človek je izostal iz pripravnice, ker se mu ni ljubilo več hoditi v šolo in ker vidi, da se s prenašanjem »novic« »Slovencu« prav dobro zasluži in preživi. Dijaštvo naj bo pozorno pred njim in naj pazi na besede, ki jih izusti v njegovi navzočnosti, najboljše je pa, da se ga sploh izogiba, ker denuncijanstvo in zavijanje resnice je njegov glavni in edini posel.« — Priobčili smo to »Narodovo« čenčanje za zabavo našim bralcem in pa zato, da občudujemo imenitni, slovnično popolnoma pravilni slog glasila slovenskega razumnštva. Čisto navadna liberalna laž pa je, da je gospod Ferderber naš poročevalec. Uredništvu »Slovenca« Ferderber niti znan ni bil do danes, ko nas je opozoril na »klerikalne denuncijante« v včerajšnjem »Narodu«. Tako je in ni nič drugače. Uredništvo »Slovenskega Naroda« naj se tolaži s tem, da ni bilo »nafarbano« prvič, zadnjič pa tudi ne. Če imajo gosposde pri »Narodu« kaj poštenege časnikarske čustva, naj popravijo krivico, ki so jo napravili gospodu Ferderbarju.

+ **Izpremembe v finančni službi.** Davčni kontrolor gosp. Jožef Ljerman je premeščen za davčnega oficijala v Ljubljano. Upokojen je davkar g. Leopold Petsche v Cerknici.

+ **Začasni dopust** je podeljen g. Mariji Bučar, učiteljici na ljudski šoli v Beli Peči. Namešča jo g. Angela Rekar.

+ **Protiduelska dijaška liga** se je osnovala včeraj v Zagrebu. Izvolil se je organizacijski odbor.

— **Iz Senožec.** G. dr. Gregorič se je oglašil v »Narodu« zadnje sredo. Odgovarja na naš dopis v »Slovencu« od sobote. Spoznamo, da smo v tem dopisu pravo zadeli, ker smo dr. Gregoriča, kot se vidi, naravnost iz ravnotežja spravili. G. doktor prav smilitelno nam. Če pa dr. Gregorič svojo vest vpraša, kdo je tega boja kriv, priti mora do logičnega zaključka, da je dr. Gregorič sam kriv in nihče drugi. Dr. Gregorič predbaciva nam sleparstvo. Mi pa vprašamo njega: Kdo je slepar na shodu v župnišču? Ali ne on sam? Ali ni videl na omenjenem shodu, da je velika večina ljudstva na naši strani, izvzemši kakih 20 zapeljanih in nerazsodnih oseb. Ali je bilo treba

dr. Gregoriču buditi Garzarolijevo stranko iz agonije? In kaj je bilo treba dr. Gregoriču na Garzarolijevo komando tako strastno agitirati po vaseh od hiše do hiše? Ako dr. Gregorič še ne ve, da ono blago koje iz Garzarolijevega skladišča ponuja, ni za naš trg, bo kmalu izvedel, sprevidel bo, da ljudstvo v naši fari vse, kar Garzaroli ponuja, prezira in odklanja. Odkod dr. Gregorič zajema svoje informacije, je tudi nam dobro znano. Saj je bil dr. Gregorič iz enega in istega vira informovan, da bo imel Žitnik v celi naši fari le 10 glasov, a v veliko presenečenje cele liberalne klike jih je dobil 130, kar je »Slov. Narod« previdno zamolčal. Kak prijatelj kmeta je dr. Gregorič, vemo v Senožecah, pa tudi celi naš sodni okraj. Dr. Gregorič je tudi na Ubelskem in sicer o priliki cepčenja koz ženam pravil, da bo on odpeljal vso vodo iz Strani in Ubelskega na Kras, ker niso njihovi možje Dekleve volili. Ali je taka agitacija dostojna za moža, ko izvršuje svoj vzvišeni poklic? Seveda je dobil od žen tak odgovor, ki ga ni pričakoval. Pravite tudi, da Vaše delovanje ni koristolovno? Vi sodite o sebi, kakor Vam prija, mi sodimo drugače. Dr. Gregorič bi bil moral imeti vsled bratke skušnje v Sežani ves drugačen nastop v Senožecah. Mari misli, da ne vemo, da je prišel v Sežani skoro s celo vasio v konflikt? Zato si je pomagal drugam. Svetujemo g. dr. Gregoriču, da je miren. Njegovo geslo bodi: Hitra in kolikor mogoča cena pomoč bolnikom. Ako ne bo miroval, hočemo druge strune napeti, ki bodo dr. Gregoriču kaj slabo pele. Ljudstvu že preseda njegova liberalna vsiljivost. Slednjič naj dr. Gregorič vzame na znanje, da se bode moral prilagoditi krajevnim razmeram in ne mi njemu. Kdor strelja na nas, naj ne pričakuje, da bomo mirno sprejemali udarce. Upoštevamo vsako politično prepričanje, toda terorizmu se ne uklonimo. Kdor izziva, naj je pripravljen na primeren odgovor.

— **Kako so agitirali,** čenča neki dopisnik iz Črnega vrha v sobotnem »Narodu«. Pozivljamo ga, da pride s svojim imenom na dan, potem mu hočemo odgovarjati.

— **Ogenj.** Iz Sorice se nam poroča: Dne 5. t. m. zjutraj ob 2. uri je pogorela vas Zgor. Danje z vsemi gospodarskimi poslopji. Živine so le nekaj rešili. Zavarovani so za majhne vsote, zatorej je potreba tem večja. Prosimo, naj se dobra srca usmilijo ubogih ponesrečencev.

— **S štori so streljali naprednjaki** v Šmartnem pri Litiji v slavo Hribarjevi zmagi. Tako se izgovarjajo sedaj, ko imajo priti na zatožno klop zaradi zlorabe možnarjev. Pa ne bo držalo; saj »Slov. Narod« sam bahoto pripoveduje svetu, da ste streljali s »topiči«. Naj le slavno c. kr. okrajno glavarstvo in orožništvo izvrši dolžnost — in izkazalo se bo, ne le, da se je streljalo z možnarji, ampak celo z ukradenimi cerkvenimi možnarji! — Sicer pa radi priznamo, da naši naprednjaki niso posebno dosledni, — včasih postanejo kar čez noč klerikalci — zlasti če se boje kazni. Da bi se ložje rešili kazni, streljali so namreč tudi v prazniku sv. R. Telesa in pri odhodu gosp. deželnega predsednika. Sicer pa naj le denejo šmartinski naprednjaki v svoj grob trohnen štor, kot značilno znamenje naše napredne in liberalne trohnele stranke sploh s Hribarjem na čelu! Slava trohnelim štorom!

— **Shod »Sodalitatis« za litijsko dekanijo** bo v četrtek v praznik sv. Antona 13. junija v Štangi.

— **Toča.** Iz Semiča se nam poroča: Toča nas je letos že dvakrat nekoliko obiskala, dne 13. maja po Rožnem dolu in sosednih vaseh, dne 27. maja pa po Malinah in Brezovi rebri. Sreča je, da ni vinogradov po imenovanih krajih, sicer bi bila silna škoda; tako je pa le sadno drevje nekoliko oklestila, drugo se bo vse obrastlo.

— **Letina** kaže v Belikrajini izvrstno, posebno trta. Pa kaj bo pomagalo, če ne bo kmalu železnice. Ni mogoče vina prodati, ker smo »za plankami«. Belokranjec bo takorekoč prisiljen postati »pijanec«. »Boljšje vino popiti, kakor da bi v nič šlo«, si bodo ljudje mislili in tudi brez dvoma storili. Dajte torej železnico, da bomo še drugim »čez planke« kaj poslali, oni pa nam denarja.

— **Volitev v 4. istrskem okraju.** Iz Istre nam piše rojak: Dne 17. maja je objavil Vaš cenjeni list sledečo notico: »Mandičeva zmaga je sijajna. Oddanih je bilo 5149 glasov. Matko Mandič je dobil 4885, njegov nasprotnik Jože Kompare 288 glasov.« Ko sem to čital, sem si takoj mislil, da je to pomota. Ker pa nisem v nobenem časopisu našel pojasnila, zato naj to stvar nekoliko pojasnim. Ko je bil 10. marca t. l. na Kozini prvi volivni shod za volitve v IV. volivnem okraju, so se vsi pričujoči skoro soglasno izrekli za kandidaturu gosp. Mandiča, med njimi tudi gosp. Jos. Kompare, dekan in župnik v Ospu. Ali nekateri župljani in bližnji sosedje gosp. Kompareta so se izrazili, da bi radi njega imeli za svojega državnega poslanca in sicer iz hvaležnosti, ker je gosp. Kompare kot deželni poslanec veliko dobrega storil za te kraje. Ko je gosp. Kompare zvedel, da ga mislijo dotični možje voliti svojim državnim poslancem, ih je prosil in prepričeval, naj tega ne store, temuč naj vsi složno dajo svoje glasove gosp. Mandiču. A kljub temu so mu dali 288 glasov, seveda proti njegovi volji. Torej gosp. Kompare gotovo nima najmanjše krivde, da so se glasovi v IV. volivnem okraju cepili. Najbrž so ga vsled tega italijanski časopisi, ki niso bili o tej stvari dovolj poučeni, proglasili kot nasprotnika gospodu Mandiču.

— **Nekaj lepega.** Objavili smo v torkov poročilo, da so nekateri liberalci v gostilni g. Zupančiča v Rakovniku pri St. Rupertu zabavljali čez škofa itd. Dobili pa smo sledeče pojasnilo: Pri g. Zupančiču je bila sicer

res zbrana liberalna gospoda, ki pa je le mimogrede omenila g. knezoškofa. Zabavljalo in upilo pa se je v neki drugi gostilni. Toliko v pojasnilo, ker nikomur vedoma nočemo delati krivice.

— **Ovira na državni cesti.** Poroča se nam: Začetkom stare državne ceste Novo mesto-Zagreb leže v Gor. Kandiji kar visoki kupi lesa in drv. Ker to skladišče ovira promet in je obsobito ponoči nevarno tudi za ljudi, naj bi se to skladišče premestilo drugam.

— **»Društvo za pogozditev Krasa«** je sklenilo, da priredi na Kranjskem tečaj za gozdne paznike. Tečaj se je prirejal dozdej na Primorskem.

— **52.000 K** je sklenil darovati »Narodni odbor« v Splitu, ustanovljen povodom znane krvavega gibanja na Hrvatskem l. 1903. »Dijaškemu podpornemu društvu« v Pazinu.

— **Otroka spekla v peči.** V Trzinu (Monfalcone) so aretirali 24letno Hortenzijo Brajdo iz Sv. Ivana pri Vidmu, ker je svoje novorojeno dete spekla v peči. Kanibalsko!

— **Ne kostanjeviški, ampak metliški postiljon.** V poročilu o aretaciji postiljona Zagorca se je vrnila — ne po naši krivdi — ne ljuba pomota. Dotični Zagorec ni uslužbenec kostanjeviške, ampak metliške pošte. Oba kostanjeviška postiljona sta miroljubna moža.

Ljubljanske novice.

lj **»Skraina nesramnost liberalne klike«.** Z ozirom na gornjo notico z dne 13. t. m., v »Slovencu«, sprejeli smo od gospoda Franc Kalnusa, tovarnarja v Ljubljani, naslednje pojasnilo, katero lojalno objavimo: 1. Jaz nisem poslovodja cenj. tvrdke F. P. Vidic & Comp. tukaj, temveč samostojen tovarnar, nasprotno sem pa že veliko let v prav prijetni trgovski zvezi z omenjeno tvrdko, v katero zvezo me je ona povabila. — 2. Dotičnega delavca nisem odslavljal iz vzroka, ker se ni udeležil liberalnega shoda, temveč je bil glavni vzrok odslavljenja ta, ker je on pred nekaj časom izostal od dela, ne da bi se opravičil, oziroma to meni naznanil. Takega postopanja proti gospodarju gotovo nihče ne more odobravati. — 3. Tudi nisem privadral s Češkega, nasprotno me je pred 32 leti tvrdka Alfred Samassa, tovarna peči v Ljubljani, povabila vstopiti v delo ter mi je tudi omenjena tvrdka vse potne stroške povrnila. — 4. Končno ni res, da s svojimi delavci nepravilno ravnam, nasprotno postopam jaz z njimi kulantno in pošteno, kar zamorejo delavci sami tudi potrditi. Odličnim spoštovanjem Fran Kalnus.

lj **K poročilu o liberalnem shodu v Trnovem** smo dobili pojasnilo, da je v aferi, katero je uradnik »Mestne hranilnice« g. Trtnik imel dne 6. maja t. l. z nekim Sokolom, spoznal častni sod, da je bil Trtnik opravičen in je bil toženi napadalec obsojen. Nadalje se nam pojasnjuje, da g. Trtnik o priliki liberalnega shoda g. Gostinčarja ml. ni sunil, ampak ga je samo proč odrinil.

lj **Cerkvena pobožnost.** V petek, praznik presv. Jezusovega Srca bo v uršulinski cerkvi zjutraj ob 5. tihi sv. maša, ob pol šestih slovenska pridiga in potem slovesna sv. maša. Celosminsko bo pa zjutraj ob en četrtn na sedem sv. maša z blagoslovom. V petek, soboto in nedeljo bo zvečer ob pol sedmih nemška pridiga in litanije, ostalih pet dni bo pa pridiga ob 7. uri zvečer.

lj **Zaprta most.** Mestni magistrat ljubljanski naznanja, da bo most čez Gradaščico pri Trnovski cerkvi zaradi vršecih se poprav ob 5. do 15. t. m. za vsak promet zaprt.

lj **Ptujski promet v Ljubljani.** Meseca majnika je bilo v Ljubljani 4488 tujcev, 338 več kakor lani.

lj **Ljudska posojilnica** gradi nasproti »Uniona« novo poslopje. Načrte trnadstropnega poslopja je izdelal arhitekt g. Vancaš.

lj **Poročena** sta bila v stolnici 5. t. m. g. Jožef Brovč, pisarniški oficijant z gdč. Heleno Piber.

lj **Graški orfej v Ljubljani.** V ponedeljek 10. junija, vrši se enkratno gostovanje vsega osovja graškega orfeja in sicer se mora med sodelovalci posebno omenjati Karol Heinz-Dinghansens iz kabareta »Klimperkaster« v Berolinu, režiser predavatelj in deklamator;

— Robert Biberti, kraljevi pruski dvorni operni pevec; — Arnold Kirsch, moderni dunajski recitator in humorist; — Hans Elliot, pevski in karakterni komik z nemškega gledališča v Monakovem; — Vittorio Girotta, virtuoza na kontrabasu; — Eini Döring, moderna dišerica iz kabaretnega gledališča v Draždanih; Valerija Ziegler, subreta in pevka; — Anica Brandmaier, operetna subreta. Na vsoporedu so resne in humoristične, pevske in instrumentalne točke. Vstopnice se dobivajo v trgovini Giontini na Mestnem trgu in v trafiki hotela »Union«.

lj **Ali je res?** — Vojaška oblast naj preišče in pojasni sledečo vest, ki smo jo opetovano čuli, dasi se iz lahkoumljivih razlogov strogo prikriva. — 1. Ali je res, da si je pri telovadnih vajah (baje že meseca aprila ali celo marca) zlomil nogo neki pešec 17. pešpolka, 3. stotnije? — 2. Ali je res, da se je zgledil k narodni viziti, kjer ga pa je takrat službujoči polkovnik zdravnik proglasil »švindlerjem«? — 3. Ali je res, da je bil pri tej preiskavi navzoč neki nadporočnik in ukazal, naj se vojak zapre? — 4. Ali je res, da je dotični vojak dobil sedem dni zavora v samotni celici? — 5. Ali je res, da je šele po hudih bolečinah in ko mu je noga popolnoma zatekla bil vojak transportiran v bolnico? — 6. Ali je res, da se je strogo naročilo od prizadetih, da se ta slučaj prikrije? — 7. Ali bode pod službeno prisego navzoči najstarejši podčastnik smel govoriti resnico? — Splošni interes zahteva, da se to pojasni in če je govorica neutemeljena, vest uradno ovrže, — toda šele po strogi, nepristranski preiskavi.

Izpred sodišča.

Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.

Krida. Matija Miklavc, rojen na Selu pri Rudniku in bivši pekovski mojster, je izvrševal svoj obrt v Ljubljani in v Spodnji Šiški. Leta 1900 je sam prosil, naj se otvori o njegovem premoženju konkurz. Tej prošnji je tukajšnje sodišče ugodilo. Pri cenitvi se je dognalo, da primanjkljaj presega za 7.284 K 15 vin. vse premoženje. Miklavc ni počakal, da se konča konkurzno postopanje, marveč je izginil iz Ljubljane in se podal v Videm na Laško, kamor je prišla tudi njegova žena z otrokoma, nato so se skupno odpeljali v Ameriko. Šele lansko leto se je vrnil v Ljubljano. Miklavc trdi, da je bil leta 1900 res prezadolžen ter mu je bilo nemogoče upnike zadolжитi. Kot vzrok navaja, da mu je žena rodila mnogo otrok, ki so večinoma v nežni starosti umrli. Nadalje se opravičuje, da je več zim za protinom bolehal, da so mu pomočniki in vajenci kradli, da je moral v pekarijah peči zidati ter da je na potu iz Šiške v Ljubljano leta 1900 izgubil 480 kron. Konečno navaja tudi veliko konkurenco. Poizvedbe so pa dognale, da ni vse to res, kar Miklavc trdi, kajti pekarija se mu je dobro obnesla, glede izgubljenega denarja pa trditve ni verojetna, saj je to zrgubo naznanil šele po preteku 22 dni tukajšnjemu mestnemu magistratu, dan preje je pa v hranilnico vložil 600 kron. Pa tudi njegova žena ni vedela ničesar prej o tej zgubi. Več prič je potrdilo, da je pekarija dobro uspevala in govorilo se je splošno, da je Miklavc precej denarja odnesel v Ameriko. Pri otvoritvi konkurza ni bil čisto nič vznemirjen, marveč se je smejal ter bil dobre volje. Sam priznava, da je k svojem prijatelju Matiju Pezdriju prinesel zavitek, v katerem je bilo nekaj hranilničnih knjižic, polica »Aziende« za zavarovanje življenja, glasečo se na 2000 kron, zlato žensko uro, zlato verižico s priveskom in srebrno uro. Vse to je bilo vredno 1152 kron. Prikril je pa še knjižico glavne slovenske hranilnice z vlogo 829 kron 40 vin. in knjižico kranjske hranilnice z vlogo 4128 kron 99 vin. Vse hranilne knjižice so se glasile na tuja imena, to pa zaradi tega, da bi tem lažje prikril pravi stan svojega imetja. Obdolženec poizkuša tajiti kaznjivo dejanje in se opira v svojem zagovoru tudi na pozabljenost. Porotnikom stavi sodni dvor edino glavno vprašanje o goljufivi kridi. Zagovornik dr. Krisper je zahteval še dodatno vprašanje na navadno kridlo. Sodni dvor je zavrnil dr. Krisperjev predlog. Porotniki so po dolgem posvetovanju zahtevali, da stavi sodni dvor tudi po zagovorniku dr. Krisperju zahtevano vprašanje o navadni kridi. Sodni dvor je ugodil predlogu gg. porotnikov, ki so nato soglasno zanikali vprašanje o goljufivi kridi, soglasno pa potrdili vprašanje o navadni kridi. Sodni dvor je obsodil nato Miklavca v strogi trimesečni zapor.

VOJAŠKE VESTI.

Dunaj. 5. junija. V kratkem stopita v pokoj general konjenišva grof Uxküll-Gyllenband in feldcajgmajster Galgotzy. Na Uxküllovo mesto pride grof Attems, poveljnik 12. divizije v Krakovu. Galgotzyjev naslednik bo Albori, poveljnik 15. kora in šef dežele vlade bosanske. Alborijevo mesto prevzame Varesanin, feldcajgmajster v Zadru. — Baje se upelje tudi nova municija za puške. Uvedla se bo nova patrona.

Telefonska in brzojavna poročila.

MARCHET NE ODSTOPI.

Dunaj. 6. junija. »Fremdenblatt« izjavlja, da so vesti o odstopu naučnega ministra Marcheta neosnovane.

ZA SPLOŠNO VOLIVNO PRAVICO NA OGRSKEM.

Dunaj. 6. junija. Cesar je odpotoval danes v Budimpešto. Socialni demokratje so izdali razglase, v katerih pozivljajo somišljenike, naj se množestveno udeležijo sprejema in po vseh ulicah demonstrirajo za splošno volivno pravico.

VELIKI DAR DUNAJSKEGA MESTA.

Dunaj. 6. junija. Dunajska občina namestoma jubilejne razstave povodom 60letnega cesarjevega jubileja, ki se ne bo vršila, pokloniti 10 milijonov kron.

PREDSESTVO ZBORNICE.

Dunaj. 6. junija. Baje nastane zbornični predsednik Weiskirchner, Ebenhoch pravosodni minister, princ Liechtenstein pa poljedelski minister.

AVSTRO-OGRSKA NAGODBA.

Dunaj. 6. junija. Poroča se, da ni nobenega upanja, da bi se nagodba posrečila. Predlogi obeh vlad so nesprejemljivi. Baron Beck bo parlamentu poročal o brezuspešnosti pogajanj.

SRBIJA.

(Od našega srbskega dopisnika.)

Belgrad. 6. junija. Povodom predstojne organizacije Srbov v Bosni in Hercegovini so zaprli urednika »Naroda« Radulovića. Kaznovani so oni, ki so podpisali »Narodovo« resolucijo glede na organizacijo Srbov v Bosni in Hercegovini srbski skupščini.

AVTOMOBILSKA NESREČA.

Dunaj. 6. junija. Tu se je iz nekega avtomobila zvrnil uslužbenec tvrdke Siemens & Halske Pohl in obležal na licu mesta mrtev. Dva njegova tovariša sta ranjena.

Delniška družba „**ZDRUŽENIH PIVOVAREN**“ Žalec in Laško
 priporoča svoje **izborna pivo**. — Specialiteta: „**Salvator**“ (črno pivo a la monakovsko)
 Zaloga Spodnja Siška (telefon št. 187).

Pošiljatve na dom sprejema restavratore „**Narodnega Doma**“ g. Kržišnik. (Telefon št. 82.)

FRANC JOŽEFOVA grenka voda.

IVAN KREGAR
 pasar in izdelovatelj cerkvenega
 „... orodja in posode ...“

se priporoča velečast. cerkvenim
 predstojništvom v obilna naročila ter si usoja naznaniti, da se nahaja njegova

delavnica
 odslej na
Elizabetni cesti
 blizu samostana oo. jezuitov in nasproti Jožefinuma. 5 5 3

Veliko zalogo absolutno zjamčenega
pristnega vina, 1697

priporočano opetovano od knezoškof. ordinarijata ljubljanskega p. n. vlč. gg. župnikom za mašna vina, ima **Kmetijsko društvo v Vipavi**. — Izborna kvaliteta: belo namizno vino po 45 do 50 kron, rdeče hribovsko 40 kron, pinela ter fina desertna vina, kakor ital. rizling in beli burgundec po 60–65 kron, postavljeno v Postojno ali Ajdovščino. Izpod 56 litrov se ne oddaja; na debelo po dogovoru ceneje. — Stara desertna vina v buteljkah po 1 do 120 K. Prevara izključena, ker je klet pod nadzorstvom dekana vipavskega. Za zadruge in večje množine izjemne cene. — Za obilne naročbe se priporoča

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Kupujte narodni kolek!

Kuverte s firmo,
 - - pisma, - - 2 učenca
 - račune itd. -
 izvršuje natančno po
 : naročilu :
 : Katoliška :
 : tiskarna :
 v Ljubljani.

Proda se iz proste roke radi rodinskih razmer dobro vpeljana

trgovina mešanega blaga

pod ugodnimi pogoji v lepem kraju na **Dolenjskem**. 1248 3-2
 Naslov pove upravnistvo tega lista.

Težaki in vozniki

se sprejmejo takoj proti dobri plači pri novi zgradbi „**Ljudske posojilnice**“ na Miklošičevi cesti nasproti hotela UNION. Sprejmejo se na stavbišču ali pa v pisarni na Marije Terezije cesti št. 10. 8-5 1246

iz proste roke se prodaja
krasno posestvo

obstoječe iz 2 hiš, katerih jedna se da poljubno razdeliti, gospodarskega poslopja, krasnega in velikega sadnega vrta, njiv in lepega senčnatga dvorišča.

Posestvo je oddaljeno 10 minut od kolodvora, ter je pripravno za kakega podjetnega poljedelca, obrtnika ali kakega pensionista, kakor tudi podjetnika.

Plačilni pogoji so jako ugodni. — Več se izve pri lastniku **F. Flerinu, trgovcu v Domžalah**. 1277 5-1

Panorama Kosmorama

v Ljubljani
 Dvorni trg št. 3.
 pod „Narodno kavarno“
 Električna razsvetljava.

Od 2. junija do vstevši 8. junija 1907:

Benetke. Strojnika

(mašinista) sprejme takoj **Ivan Labret p. Kranj**. 1275 3-1

V Kranjski gori se prodaja

hotel

pod jako ugodnimi pogoji. — Naslov pove upravnistvo „Slovenca“. 1280 4-1

Vsem, ki se čutijo utrujene in bedne,
 ali so nervozni in brez energije, da „Sanatogen“ nov življenski pogum in novo moč. Sijajno potrdilo nad 5000 profesorjev in zdravnikov. Dobiva se v lekarnah in drožerijah. Brošure razpošilja franco in zastonj Bauer & Co., Berlin S. W. 48 in glavno zastopstvo C. Brady, Dunaj L. 1214 6-1

Kdor kupuje gvančno blago za moške in ženske, najde jako veliko izber in zelo ugodne cene pri domači tvrdki **R. Miklauc, Ljubljana Stritarjeve (špitalske) ul. 5.**

Hiša
 1230 4-3

se prodaja na prostovoljni dražbi dne 10. junija, ki je pripravna za vsako obrt, posebno še gostilno ali prodajalno. Poleg hiše sta 2 njivi. Vse blizu farne cerkve v Strugah pri Dobropoljah. Prodala bota **J. Mesojedec in Jan. Ferberžar**.

! Ponos !
 vsake gospodinje je dobra kava, zato naj ne manjka v nobenem gospodinjstvu
Planinškove pražene kave.
 Vsaka gospodinja, ki je le enkrat poskusila
Planinškovo praženo kavo
 jo kupuje vedno, ker je ta kava vedno sveža in pražena potom vročega zraka, skrbno izbrana nezdravih in nezrelih zrn, vedno enake kakovosti, najizdatnejša — **zato najcenejša**. Nobena gospodinja naj ne opusti vsaj enega poskusa. 2574 29
Prva ljubljanska velika žgálnica kave
Dunajska cesta, nasproti kavarni „Evropa“.

V najem se odda dobro idoča

trgovina

specerijskega blaga z žganje-točem in trafiko v večjem trgu na **Dolenjskem**. 1257 3-2
 Pojasnila daje upravnistvo „Slovenca“.

Najboljše in najmodernejše
KLOBUKE
 v vseh oblikah in najbogatejši izbiri po 120 gl. in višje v Ljubljani pri **C. J. HAMANN**

Klobuki se sprejemajo v popravilo. 480 13

Prevzamem

trgovino

vsake stroke v mestu ali na deželi. 1249 3-2
 Naslov pove upravnistvo tega lista.

Natečaj.

Podpisani upravni odbor razpisuje

mesti dvoje bolničnih zdravnikov

in sicer:
 a) **mesto kirurga** zajedno **primarija** z začasno letno plačo K 2400;
 b) **mesto zdravnika za notranje bolezni** z začasno letno plačo K 1200.
 Oba se morata izkazati z daljšo prakso v svojih strokah in vsaj z dveletno službo v bolnicah.
 Nastavita se začasno s pogodbo.
 Prosilci naj opremijo svoje prošnje z dokazili o svoji starosti, o upravičenju izvrševanja zdravniške prakse in spričevali o dosedanjem službovanju. Morajo biti popolno veščji slovenskega in nemškega jezika.
 Prošnje je vložiti **do 25. junija 1907.**

Upravni odbor javne Franca Josipa I. občinske bolnice v Krškem, dne 3. junija 1907. 1262 3-2

Odvetniškega koncipijenta
 ki zna vsaj nekoliko laški, išče
dr. Matej Pretner, odvetnik
 : v Trstu, Via Nuova stev. 13. : 1259 3-2

Izurjen črkostavec
 (Zeitungssetzer) 1263 3-2
 uren delavec, dobi trajno delo v tiskarni **W. Blanke v Ptuj**. — Plača 28 K.

Trgovski pomočnik
 manufakturne, železniške, špecerijske in galanterijske stroke dobro izvežban ter usnja in deželnih pridelkov, vešč obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi, želi v teku 6 tednov ali še poprej **spremeniti službo**.
 Ponudbe pod „št. 100“ poste restante Ljubljana. 1232 5-1

Podružnica : v Spljetu. : Delniška glavnica : K 2.000.000. :	Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice št. 2 : : : obrestuje vloge na knjižice in v tekočem računu od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 % . Rentni davek plača banka sama. Sprejema zglašila za subskripcijo deležev snuječe se »Hotelske družbe z omenjeno za-vezo Triglav« po kron 500—, 1.000—, 5.000— in 10.000—.	Podružnica : v Celovcu. : Rezervni fond : K 200.000. :
---	--	---